

Ädellövträd

Definition.

Gamla och oftast solitärt uppvuxna ädellövträd som står ensamma eller några få i grupp och som idag hyser eller med stark förväntan kan hysa rödlistade arter.

Kännetecken.

Har ofta en artrik epifytflora, spår från svampangrepp, ofta krokiga träd med ihåligheter och döda eller döende grenar som vittnar om att det handlar om högkvalitativa träd. Det är vanligt att dessa träd vuxit långsamt och är då sällan av grövre dimensioner. Det ska även sägas att det finns grova och "välmående" träd som saknar ovanligare arter. Det är vanligt att gamla solitära askar, lindar och almar bär spår från hamling. Hamling leder till att träden växer sakta och kan bli mycket gamla. Långtida hamling av ett träd ger bland annat en speciell barkstruktur som är attraktiv för vissa lavar. I första hand eftersöks biologiskt intressanta träd, oavsett grovlek. I de fall träden har en brösthöjdsdiameter över en meter benämns dessa jätteträd och ska särskilt anges i beskrivningen av objektet.

Signalarter.

Fällmossa, guldlockmossa, fjädermossor, baronmossor, almlav, gul dropplav, lönnlav, slät lönnlav, matt pricklav, sotlav, vitskivlav, grå skårelav, rosa skårelav, gammelekslav, brun nållav, blekspikar, gulpuddrad spiklav, blekticka, oxtungsvamp, korallticka, tårticka, saffransticka. Se också boken Signalarter, sid. 32–35 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Gammelträd, jätteträd, vådräd.